

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dien et mon drott.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5.00; voor de buitensteden f 6.00; franko door het geheele Rijk. Brieven, Gelden, e.iz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau der COURANT.

WOENSDAG 23 MEI.

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 22 Mei.

Gisteren heeft de Tweede Kamer in behandeling genomen het ontwerp tot wijziging van de sinds 1850 bestaande postwet. De algemeene beraadslagingen waren vrij langdurig en nog onbepaald. Daarbij werden natuurlijk alle bezwaren, die tegen 't voorstel nog bestaan, en alle wenschen, omtrent tegen men nog aan het ontwerp zou willen toevoegen, besproken.

Enkele leden drongen aan op de onmiddellijke invoering van de uniform-port; anderen betreurden dat men daartoe nog niet onmiddellijk konde overgaan, en verlangden in de wet een kortere termijn te hebben vastgesteld, waarop men verplicht zou zijn de wet te herzien, met het oog op het uniform-port van 5 centen.

Het is blijkbaar dat een uniform-port van 5 centen voor alle brieven van een zeker wigt groote voordeelen aanbiedt. Wat eene geriefelijkheid voor de korrespondentie! Zij zou in korte jaren zeer vermenigvuldigen. En er zou aan de konkurrentie van partikuliere ondernemingen, die thans de wet weten te ontduiken en brieven in menigte vervoeren, een doodelijke slag zijn toegebracht. Er zou daarenboven voor de postkantoren daarin eene groote vereenvoudiging zijn, die haar veel tijd spaarde en de bezorging der brieven veel bespoedigde, want de uniform-port zou moeten gepaard gaan met de verplichte frankeering. Maar tegenover al deze voordeelen staat het belang van de schatkist, die bij den invoer van een uniform-port het niet te versmaden gevaar loopt van een groot deficit. Zijn wij in een toestand, om zulk een deficit te kunnen lijden zonder te kort te komen aan andere belangen? Wij gelooven 't niet. Oorlog en marine vorderen, om de omstandigheden, veel geld. Het is onmogelijk om daarop thans te bezuinigen. Marine gaat zelfs gedurende eenige jaren groote offers vergen, om te verhoeden dat onze vloot niet ten gronde gaat. Daarbij komt de wenschelijkheid, om niet te zeggen de noodzakelijkheid, dat het gemaal worde afgeschaft, welke afschaffing van 't gemaal eene vermindering van inkomsten, te gelijk met eene verhooging van sommige belastingen zal mede brengen. Mag men nu daar nog bijvoegen een groot deficit op de inkomsten van de posten? Zou 't veel gewaagd zijn. En zeker komt hier te pas het fransche spreekwoord: *qui trop embrasse mal étreint*. Met te veel te vorderen op eens, zou men kunnen gevaar loopen van zeer weinig te erlangen. Daarom komt ons in de gegeven omstandigheden, het systeem, door de Regering gekozen, het beste voor; het is het systeem van langzamen en geleidelijken overgang. Zij laat het hoogste port voor een enkelen brief van 15 centen geheel wegvallen en behoudt slechts het port van 5 centen en van 10. Een port van 5 centen voor de brieven, die slechts een afstand van 30 Nederlandsche mijlen of daar beneden afleggen. Voor de brieven die verder dan 30 mijlen gaan vraagt zij een port van 10 centen. De vraag daargelaten of de afstand van 30 mijlen voor een port van 5 centen niet kan worden vergroot, is dit systeem, als overgangsmaatregel zeer rationeel. En men spreke niet van de opofferingen, die andere landen zich hebben getroost om tot een uniform-port te komen; die andere landen waren ongetwijfeld in de gelegenheid om die opofferingen te kunnen doen. En het is juist de vraag of wij die offers op dit oogenblik kunnen doen? Maar die vraag vinden wij nergens voldoende beantwoord. Integendeel, bij de behandeling van art. 1 der voordragt heeft de oppositie, die op een uniform-port van 6 centen aandringt, bij monde van de heeren van Eck en Sloet een amendement voorgesteld, waarbij niet het uniform-port, maar eene uitbreiding van den afstand van 30 mijlen voor het port van 5 centen wordt gevraagd. Zij verlangen den afstand van 30 mijlen uit te breiden tot 65 mijlen, opdat bijv. een brief van Amsterdam naar Rotterdam slechts 5 centen zoude kosten. 't Zou zeer gewenscht zijn, als het zoo kon worden gevonden. Maar met het oog op de schatkist meenen wij, alvorens daaromtrent eene opinie te vormen, het oordeel van den minister van Finantiën te moeten hooren. Over dat voorstel heeft zich gisteren de minister niet uitgelaten en er zal daarover eerst heden besproken worden.

Veel ook wordt besproken het debiet van dagbladen, tijdschriften en boeken door middel der postkantoren. In 't belang van den boekhandel werden daartegen vele bezwaren opgesomd. Wij begrijpen dat in een land van vrijen handel en van gelijkheid van allen voor de wet, geen privilegie kan worden vergund en gehandhaafd ten behoeve der postkantoren, ten schade van de boekhandelaars. Maar in eene kwestie als deze, die niet slechts aan de belangen van den boekhandel raakt, maar tevens in verband staat met eene andere veel gewigtigere aangelegenheid, de kwestie der openbaarheid, die voor 't gansche land belang heeft, gelijk voor ieder individu, moet men den postkantoren niet in den weg staan ten behoeve der boekhandelaars. Als men de privilegiën, aan de postkantoren toegekend, opheft, dan heeft men volstaan aan al hetgeen de boekhandel met regt vorderen kan. Als hij meer vraagt, dan spreekt hij in zijn belang, dat ten schade komt van het publiek. Het is onmogelijk, dat de boekhandelaars overal en altijd even gemakkelijk en even spoedig gelegenheid hebben voor de tijdige bezorging van dagbladen, tijdschriften en boekwerken. Indien aan de postkantoren tot regel werd opgelegd om zich daarmede niet te belasten, dan zoude het publiek, dat buiten de groote steden woont, daarvan weldra al de ongeligheden ondervinden. Wij verlangen, in 't belang der openbaarheid en voor het gerief van een aanzienlijk gedeelte van onze bevolking, dat de postkantoren niet worden bemoeijelijkt in de bezorging, aan wie zulks bij hen aanvraagt, van allerlei soort van drukwerk.

Het doet ons ongemakkelijk denken, dat de Regering aan de te dien tijde gemaakte vorderingen niet heeft toegegeven en wij verzoeken dat zij daaraan niet toegeven zal. Naast het belang van de boekhandelaars, staat het belang van onze bevolking: en dit weegt niet alleen zwaarder dan 't ander; maar wij beweren, dat waar 't algemeen volksbelang wordt begunstigd, ook daar het belang van den boekhandel wordt bevorderd.

Veel is ook ingebracht tegen het regt van visitatie, dat waarlijk zeer belemmerend en gevaarlijk kan worden voor velelei belangen van allerlei aard. Dat er maatregelen noodig zijn, om wetsontduiking en smokkelhandel tegen te gaan, is blijkbaar. Maar tegenover de eischen der schatkist staat het publiek belang van het vrije vertier. En waar die twee belangen in strijd komen is het wenschelijk, dat liever eenige schade voor de schatkist worde gedoogd, dan dat het vrije vertier door te lastige en schadelijke belemmeringen worde bemoeijelijkt.

Ten slotte stippen wij nog dit aan: er is niet zonder grond geklaagd, dat het gebruik der postzegels bij ons moeilijk is in te voeren. Er bestaat een vooroordeel omtrent het frankeren van brieven, een vooroordeel dat niet zal te overwinnen zijn dan door de verplichting op te leggen, dat alle brieven moeten gefrankeerd zijn. Maar men kan niet tot zulk een maatregel overgaan dan bij het invoeren van het uniform-port. Het is toch voor het grootste deel van de bevolking onmogelijk te weten, of den afstand, dien de brief zal moeten afleggen beneden blijft, of over het gevorderd aantal nederlandsche mijlen gaat. Bij zulk eene onherstelbare onwetendheid zou het voor de bevolking al te veel bezwaar in hebben, haar tot de frankering te verplichten, dan dat men haar dien last mag opleggen.

't Blijft geenszins onopgemerkt, in welken geest en hoe driftig het hoofdorgaan der orthodoxe partij deel neemt aan de discussie over de oostersche kwestie, niettegenstaande die kwestie hier te lande door de voornaamste bladen — 't zij zonder aanmatiging gezegd — met zulk eene loffelijke voorzigtigheid besproken wordt. Dat hun voorbeeld den *Nederlander* weinig navolgenswaardig toeschijnt, dat mogelijk wel hunne wijze ingetogenheid hem den moed geeft tot het aanslaan van een stouter toon en tot het onverholen blootleggen van zijne sympathiën en zijn streven, ioder, die dagelijks van zijn geschrift kennis neemt, moet daar de overtuiging van verkregen hebben. Door zijne trouwe lezers kan het niet in twiifel worden getrokken, dat hij de nederlandsche natie, van harte althans, partij wil doen kiezen in den

tegenwoordigen worstelstrijd; dat hij haar voor de zaak van Rusland zoekt te winnen, ofschoon hij de aanleiding tot den oorlog aan Rusland verwijt; dat hij een gevoel van minachting voor Engeland en van haat zelfs tegen Frankrijk zoekt gaande te maken, en geene gelegenheid ongebruikt laat om het gedrag van Oostenrijk onder de verdenking te brengen van de meest trouwlooze dubbelhartigheid. Kon hij er iets toe bijdragen, om Oostenrijk en Frankrijk tegen over elkander in het harnas te jagen, om den hand, die Engeland aan Frankrijk verbindt, te verscheuren, om het eerste der rijken met de pruisische politiek te doen instemmen, om Frankrijk te isoleeren en om aan Oostenrijk eene van pruisisch-englische toonegevers afhankelijk rol te doen spelen — zijne innigste wenschen waren alsdan vervuld: geen zijner lezers, die dat niet dagelijks min of meer duidelijk in zijne artikelen geformuleerd vindt, en geen bedachtzaam man ten onzent, door wien op de teekenen der tijden gelet wordt, die het niet met eenige bezorgdheid gadeslaat.

Door er de aandacht op te vestigen, stellen wij ons intusschen niet voor den *Nederlander* tot het volgen van eene voorzigtiger gedragslijn te bewegen. Eene gedachtewisseling met den *Nederlander*, die tot eenig resultaat zou kunnen leiden — men moet wel naief of geheel vreemdeling zijn op het gebied der dagbladpers, om haar nog voor mogelijk te houden. Wordt dat niet in 't algemeen in die mate voor onmogelijk gehouden, dat nog maar een zeer enkel dagblad met hem polemizeeren wil? Evenmin maken wij van zijn hartstogtelijk gedrag melding, om, naar aanleiding van zijn schrijven, eenige aan de zijne tegenoverstaande stellingen te verdedigen. Wij zien niet in, welk nut dat zou hebben, terwijl het onmiskenbaar is, dat, in den tegenwoordigen staat van zaken, eene te levendige deelname aan de discussie over de hangende kwestien tot groote en ernstige verwikkelingen zou kunnen leiden. Wat wij dan bedoelen met te gewagen van het partijdig en onstuimig drijven van den *Nederlander*? Eenvoudig dit: dat wij nog eens, een enkelen keer, onze lezers in de gelegenheid willen stellen, den aard van zijne polemiek, het juiste en billijke zijner oordeelvellingen naar eisch te waardeeren.

Ziehier, bijv. wat hij van Frankrijk zegt in zijne verhouding tot Nederland:

»We weten dat de Fransche diplomatie met onvergelijkbare sluwheid Nederland door het aanblazen van binnenlandsche verdeeldheid, onderdanig aan Fransche wensken en dienstbaar aan Fransche belangen en ontwerpen gemaakt heeft.

»We weten, dat ongeveer twee eeuwen lang, de rjan-delijke en meer nog de vriendschappelijke betrekking van Frankrijk telkens voor Nederland noodlottig is geweest.

In den mond van Nederland tegenover Frankrijk voegt dan wel altijd het: *Carthago delenda*, het: dat Frankrijk verdeld en onder den voet gehaald worde! Als vriend en als vijand is het toch voor Nederland even noodlottig.

Beziat men echter de zaken iets meer van nabij, wat dan te zeggen van die »onvergelijkbare sluwheid» der fransche diplomatie, die »door het aanblazen van binnenlandsche verdeeldheid» Nederland in eenen zoo veront-rustenden toestand zal gebracht hebben? Heeft de fransche diplomatie zich schuldig gemaakt aan wat haar door den *Nederlander* verweten wordt — welk landgenoot, die dan niet haar gedrag, met het orgaan der orthodoxen, zou verfoeijen? Doch, alvorens haar te veroordeelen, laat ons nagaan, of zij wel zoo zeer schuldig mag geacht worden aan het haar ten laste gelegde feit.

Of is het uitgemaakt, dat zij de geheime protestant-sche genootschappen in het leven heeft geroepen? dat zij den *Nederlander* gevestigd heeft? dat zij de April-beweging georganiseerd heeft? dat wij aan haar de wet van Sept. 1853 ter belemmering der godsdienstvrijheid verschuldigd zijn? dat zij de woordvoerders der geheime genootschappen aanmoedigt, in hunne bijeenkomsten, de schriften van *Mazzini* voor te lezen? dat zij de *Fakkels*, de *Waakzaamheid*, de *Amersfoortsche Courant*, den *Nieuwsbode e tutti quanti* inspireert? dat zij het is, die van die beuzelachtige Kockengensche zaak eene Staatszaak gemaakt heeft? dat zij het is, die, onder allerlei mis-waardige voorwendsels aan katholieke ambtenaren, waar

niets op te zeggen valt, hun ontslag geeft? dat zij het is, op wier aanraden Noord-Brabant, Limburg en de katholieke gedeelten van Overijssel en Gelderland met protestantsche beambten overladen worden? zij, die het den knapsten en geschiksten Katholiek onmogelijk maakt tot eenige openbare bediening te geraken? zij, door welke in Noord-Brabant en Overijssel de Katholieken in den laatsten tijd gestadig geplaagd en getergd worden?.... Is zij, de fransche diplomatie, aan dat alles schuldig, ongetwijfeld, dat dan haar gedrag, met den *Nederlander*, moet verafschuld worden. Want dan is zij het, die binnenlandsche verdeeldheid aankweekt, ten einde ons te ondermijnen en magteloos te maken, om zoo te gereeder tot haar doel te kunnen komen. Doch is zij het niet, die van dat alles de schuld draagt; moet de binnenlandsche verdeeldheid, ten gevolge van welke Nederland aan den rand des afgronds geraakt is, aan anderen verweten worden, aan de zonen des eigen vaderlands wellicht, mogelijk aan eenigen zelfs van hen, die met magt bekleed zijn, en wier hoogste streven het moest zijn, alles wat versleten en verzwakt kan uit den weg te ruimen — wij bidden u, hoe dan te qualificeeren de beschuldiging van den *Nederlander*, die, zoo Nederland, door eigen schuld, ten gronde dreigt te gaan, daarvoor de Fransche diplomatie verantwoordelijk wil stellen?

Zoo gaat intusschen de *Nederlander*, bij zijn polemizeeren meestal te werk: en van die gehalte zijn zijne argumenten. Onze lezers zullen 't ons wel willen toegeven, dat, zoo ze eens een enkele maal gereleveerd moeten worden, ze eigenlijk geene wodelegging, maar slechts eene openlijke tenoopenstelling waard zijn.

Het bekende ministeriële orgaan, de *Amsterdamsche Courant*, geeft een artikel, waar boven staat: *Memorie ter beantwoording over het voorstel der Regering tot afschaffing van den Abcys op het Gemaal*. Opmerkenwaardig is dit artikel, zoo het uit de ministeriële windstreek geïmpreëerd zou moeten geacht worden. In dat artikel wordt toch opgegeven de reden, waarom de Regering het voorstel heeft gedaan, terwijl in dat zelfde artikel het als in een adem, haar gedrag ten scherpste geprelocht wordt. Een en ander geschiedt op de volgende wijze:

„Het blijkt duidelijk dat de regering, na overtuigd te zijn geworden dat het denkbeeld om een hoofdgeld te heffen voor eenige verzeveniging vatbaar was, geen uitweg heeft weten te vinden, en uit dien hoofde aan eene onzekere toekomst de verzekering van de belangen der schatkist heeft overgenomen.

„Zij heeft niet mogen worden afgeleid, dat de regering niet zoo zeer de overtuiging de doelmatigheid van den voorgestelden maatregel, dan wel ten einde aan den gebalde aanspraak te voldoen, tot het indienen van het ontwerp is overgegaan.

„Zij heeft die maatregel nog in het onzekere verkeert, kan de regering de noodige oplossing geven. Welke zoo het heden, zou, met het oog op den politieke toestand van Europa, de voorzichtigheid gebieden het zoo niet tot verlichting der lasten van het volk over te gaan, maar te midden der voorstellen van eenige leden der Kamer tot afschaffing van belastingen, zou een groot deel van het volk zich verbeelden, dat de regering minder verlangend was de lasten van het volk te verlichten dan eenige volksvertegenwoordigers. Hieronder zou de onbekende kracht der regering kunnen lijden, en uit dien hoofde zou zij de behandeling van het onderwerp aan de Staten-Generaal aanbevelen. Zij erkent dan ook dat deze verondersteld niet in hare bedoeling lag, en dat zij daartoe is overgegaan ten gevolge der bekende voorstellen van anderen.

„De regering heeft dus gemeend zich aan het hoofd der beweging te moeten stellen, welke, ten einde eene verlichting der lasten van het volk te verkrijgen, was ontstaan. Zij ging hiertoe over ten einde hare zedelijke kracht te versterken, en zij stapte uit dien hoofde over de bezwaren heen, die zich daartegen kantten. De voorzichtigheid zou haar anders aangeraden hebben, indien zij het oog niet gericht op de gesteldheid van Europa, zich hier van onthielden. Zij laat het tevens over aan de Staten-Generaal om afpraak te doen.

„Waar de regering dus vrij geweest in hare beweging, had zij de voorzichtigheid in het oog kunnen houden, had zij niet moeten beducht zijn hare zedelijke kracht niet te verzwakken, zij zou dezen versnelde gang niet aangenomen hebben. Ieder die deze taal verneemt, moge besluiten of hij de overtuiging der doelmatigheid van de voorgestelde maatregel, dan wel de begeerte om aan den gebalde aanspraak te voldoen, den boventoon heeft.

„Deze weinig bevredigende houding der regering zou ons echter weinig kunnen deren, indien wij door hare berekeningen konden overtuigd worden, dat het gemis, het welk de afschaffing van de voorgestelde afschaffing van belastingen zou geleden worden, zonder aanleiding tot geweldige onrusten.

Men zegt, dat de R. K. geestelijkheid van Twenthe

van hoogerhand een schrijven heeft ontvangen, waarbij zij wordt aangemaand of gewaarschuwd, om het inlaan der lijken in de kerken en niet op de kerkhoven te doen plaats hebben. Als dat zoo is, bezitten wij Nederlanders zonderlinge wetten; bij den een wordt het verboden om lijken te begraven in kerken wegens de verpestende lucht, die er zich uit kan ontwikkelen: bij den ander wordt gelast, de lijkstij te openen in de lerk., op gevaar af van zoodoende eene gansche gemeente te besmetten met eene ziekte, waarvoor men in verschillende streken van Twenthe reden heeft beducht zijn.

(Kath. Ned. Stemmen.)

Lezenswaardig is het volgende, wat wij aan eene partikuliere korrespondentie van de *Independance belge* ontleenen:

„Ik heb gezegd dat men te St.-Petersburg sprak van de noodzakelijkheid des vredes voor Rusland. Ik wil de uitgebreide hulpmiddelen dier mogendheid niet miskennen. Ik betwist de geestkracht, de magt, den heldenmoed, de grootheid harer verdediging niet. Maar de oorlog, hoe moeilijk voor hare vijanden, is nog harder voor haar. De ontzaglijke uitgestrektheid van haren bodem en de strengheid van het klimaat, vreeselijk voor hare vijanden, zijn noodlottig voor haar-zelve.

„Lord Landsdowne zeide, drie dagen geleden, in de kamer der Lords, dat het verlies der Russen sedert den aanvang des oorlogs 247,000 man bedroeg. De edele lord gaf ongetwijfeld dit cijfer aan, naar een officieel stuk, waarvan ik met zekerheid de vooruaamste bijzonderheden meen te kennen.

„Een den Keizer Nikolaas, in de maand Januarij aangeboden rapport, stelde het verlies van het russische leger tot daartoe op 187,000 man, daaronder begrepen dat door marschen en ziekten veroorzaakt. Een den Keizer Alexander in April aangeboden verslag, bragt het geheel cijfer der verliezen tot den 31 Maart op 250,000 man. In dat verslag werd verklaard dat het leger gedurende de marschen vreeselijk geleden had. Het behelsde rampspoedige gebeurtenissen. Gansche kompagnien waren onder de sneeuw tusschen Odessa en Perekop vergaan, zoo wel als tusschen St.-Petersburg en het zuiden des rijk. Een geheele batterij artillerie was onder de sneeuw bedolven geworden met manschappen en paarden. Het rapport meldde, dat men bij het smelten der sneeuw de kanonnen had wedergevonden, en zij in orde zouden gebracht worden.

„Voorwaarschrikbarende uitkomsten van den oorlog. En die mededeelende voeg ik er bij, dat ik ze als authentiek beschouw. Na de vreeselijke bijzonderheden dier ontzettende opoffering van menschen te hebben aangewezen, behoeft ik niet te spreken van de door Rusland gemaakte kosten en van zijne verlorene schepen. Men mag veronderstellen dat het aan een gouvernement, dat zijn weerbare bevolking derwijze verdeeld ziet, en gedwongen den oorlog op zijn eigen grondgebied te voeren, nog zoovele bloedige offeren te brengen heeft, wel geoorloofd is, welke bewustheid hij van zijn eigen kracht ter verdediging heeft, den vrede niet af te wijzen, mits die slechts niet de groote belangen en die der van het land treft, en het zonder vernedering in zijn toestand van groote mogendheid laat.

De Hooge Raad heeft heden uitspraak gedaan in de zaak der heeren Salvador en Fongers. Zij zijn niet onvankelijk verklaard in hunnen eisch tot cassatie van het arrest van het provinciaal gerechtshof van Noord-Holland van 13 Junij 1854, terwijl hun eisch tot cassatie van het arrest van hetzelfde hof van 5 Febr. 1855 is verworpen.

Men hoort, dat de werken aan den spoorweg tusschen Arnhem en Oberhausen thans zoo ver gevorderd zijn, dat men verwachten kan, dat die weg van hier tot de Pruisische grenzen met September en in Pruisen zelf voor het einde dezes jaars gereed zal zijn. (Arnh. Crt.)

Z. M. heeft bij besluit goedgevonden aan P. F. Hennequin, hertog ontslag te verlenen als burgemeester van Sluis, en in zijne plaats benoemd J. H. Hennequin, en F. Melvil, oerdyf ontslag te verlenen als luit. kolonel bij de Koninklijke schutterij te Amsterdam, onder dankbetuiging voor de door hem bewezen langdurige en goede diensten, en hem tevens te verlenen de uniform der schutterij, met de onderscheidingsteekenen aan zijnen rang van luit. kol. verbonden, voortdurend te blijven dragen, en benoemd tot ontv. der dr. veldk. in en uitg. zegen en doosje te Zoltkamp v. a. C. H. Balkman.

Bij het departement van Binnenlandsche Zaken is, ten behoeve der noodlijdenden door den jongsten watersnood, ontvangen van eene Engelsche dame eene som van honderd vijftig gulden.

GRAVENHAGE, 21 Mei. H. K. H. Prinses Hendrik heeft gisteren de groote parade, welke in de Maliebaan werd gehouden, in een open rijtuig, met H. D. tegenwoordigheid vereerd. H. D. werd door de talrijk zaam gevloede menigte hartelijk begroet, hetgeen door H. D.

op even minzame wijze werd beantwoord. Ook Z. K. H. de Prins van Oranje en Prins Maurits waren op de parade tegenwoordig.

— Naar men verneemt is het vertrek van H. K. H. de de gravin von Nieperg, Prinses van Wurtemberg, uit deze residentie, bepaald op aanstaanden Woensdag. H. K. H. zal zich aanvankelijk naar België begeven.

— Burgemeester en Wethouders van 's Gravenhage hebben bekend gemaakt, dat er in deze residentie eene paardenmarkt zal worden gehouden op Maandag den 4 Junij aanstaande, en plaats zal hebben op de Lange Beestenmarkt. De volgende prijzen zijn uitgelooft: 1°. van wege het gemeentebestuur, een prijs van f 40, voor het schoonste chaispaard, en 2°. van wege de maatschappij van landbouw (afdeeling 's Gravenhage en omstreken), een prijs van f 50, aan den eigenaar van het beste span ploegpaarden. Zij, die naar de prijzen willen dingen, moeten daarvan opgave doen aan een der heeren keurmeesters, des morgens tusschen 10 en 11 ure. De keuring zal plaats hebben ten 12 ure.

— Men meldt, dat, niettegenstaande de langdurige koude weersgesteldheid gedurende de maande April en Mei, welke groote invloed heeft op de uitbreiding en aankweeking der vischteelt, het den heer G. A. van Gamenen, opzichter der koninklijke kunstmatige vischweekerij op het Hu's ten Bosch gelukt is, thans in het bezit te zijn van eene partij jonge baars. — Ofschoon in het seizoen van 1854 veel gesproken is van de mislukking van den baars, blijkt het nu, dat deze visch, even als die soorten, waarvan duizenden in het vorige jaar zijn aangekweekt en zich dagelijks doen zien in de daartoe ingerichte vijvers, de gewenschte en voldoende proeven opleveren.

ALKMAAR, 20 Mei. Ter kaasmarkt van den 18den dezer waren aangevoerd 52306 Ned. f. De prijs was kleine f 24; middelbare f 23.50 per 50 Ned. f.

MEDEMBLIK, 16 Mei. Ter kaasmarkt waren heden aangevoerd 16 stapels, welke prijshoudend werden verkocht tot f 24 de 50 Ned. f.

LEEUWARDEN, 18 Mei. Men ziet weldra de werkzaamheden aan het leggen der telegraaflijn van hier naar Groningen en Harlingen te ontmoet, daar de dezer dagen daarvan plaats gehad hebbende aanbesteding de vereischte goedkeuring heeft erlangd.

HARDENBERG, 20 Mei. Na vier malen te zijn gehuwd geweest, is E. van V. uit Luttich, hier gisteren wederom ondertrouwd. De bruidegom, die reeds vier vrouwen grafwast heeft gehad, en nu een vijfde huwelijk zal aangaan, is 21 jaar, zijne bruid 25.

WAGENINGEN, 19 Mei. Heden is aan de kommissie ten behoeve van den watersnood, alhier, ter hand gesteld de aanzienlijke som van f 2043.62, zijnde de zuivere opbrengst der verloting van kunstwerken, enz. bijeengebragt door den kunstschilder C. Immerzeel.

TILBURG, 19 Mei. Er is eene vereeniging tot stand gekomen om alhier een fabriek op groote schaal op te rigten tot het vervaardigen van stoomketels en allerlei werktuigen voor de lakentabrieken alhier benoodigd. Het terrein daarvoor is bereids in de wijk Korvel aangekocht terwijl de werkzaamheden reeds aanstaanden maandag een aanvang zullen nemen. (N. R. Cl.)

ROERMOND, 19 Mei. Heden morgen is alhier aangekomen de stoomboot van den heer P. J. Berger die zijn eersten proefstogt had gedaan van Venlo naar Roermond, om daarna te dienen voor een nieuw vaart tusschen hier en Rotterdam, onder direktie van genoemden heer. De heer Berger-zelf was aan boord en werd op hartelijke wijze verwelkomd door den burgemeester en andere leden der stedelijke regering en den president van de kamer van koophandel, benevens door verscheidene notabelen dezer stad. Deze belangstelling werd daarom zoo onduidelijk aan den dag gelegd, omdat de heer Berger in eene werkelijke behoefte voorziet, door Roermond in onmiddellijke kommunikatie met Rotterdam te brengen. Omstreeks half vijf ure des namiddags vertrek de boot weder naar Venlo met eene vrij belangrijke lading voor Holland, en onder een toevloed van belangstellenden en schauwer.

Men leest in de Tweede Editie van het *Handelsblad*: Londen, 22 Mei. Gisteren is in het Huis der Gemeenten besloten om de motie van den heer Gibson tot na het Pinksterfeest uit te stellen. Op vragen van de heeren Gladstone en Herbert, die nog eenige hoop koesteren op verdelende voorstellen van Oostenrijk, heeft lord Palmerston bevestigd, dat alle middelen om tot eene schikking te geraken nog niet zijn uitgeput, hij zeide, dat Oostenrijk voortdurend pogingen aanwendt om tot eene schikking te komen. Indien Oostenrijk sedeweer voorstellen doet, dan zal Engeland die in overweging nemen, mits zij niet onbestaanbaar zijn met de eischen des lands.

PARIS, 21 Mei. De *Moniteur* bevat eene dépêche van den generaal Canrobert aan den minister van oorlog, waarin hij zegt: In weerwil der aanvallen van de Russen zijn wij in het bezit gebleven van de op onze zijde ingenomen stellingen. Thans zijn wij tegen het voor van het vijandelijk geslacht gedekt.

BUITENLANDSCHE BERICHTEN.

PARIS, 21 Mei. De meening heet hier, tamelijk naar vrede over, ondanks de oorlogsbereijdschap met de grootte mogelijke kracht worden voortgezet. Graaf Walewski, in tegenstelling van den heer Drouin de Lhuys, wil tot schikken te willen overgaan, indien belangrijke voorstellen gedaan worden. In de goed onderzochte kringen weet men niet juist wat het ultimatum, of liever het ultimatum beteekent, dat tusschen de westersche mogendheden en Oostenrijk is bepaald; want Oostenrijk houdt niet om de onderhandelingen weer te doen hervatten. Die gesteldheid heeft voor Oostenrijk ten minste twee voordeelen: het eerste dat het dat niet doet alzien om van alle kanten gebruik te maken, welke tot een algemeene bevrediging overblijven; het tweede dat het voortloopt het Weener kabinet verschoont, deel aan de worsteling te nemen.

Na het Junij-traktaat van 1854 gesloten tusschen den heer von Bruck en Reschid-Pacha, scheen Oostenrijk zich tot bewaker te stellen der integriteit van het ottomaanische rijk aan de grenzen der vorstendommen en Frankrijk voortloopt de bemiddeling aannemende, had al zijne kracht op de Krim gericht. Nu werd een afwending onvermijdelijk geacht en men keerde terug tot het eerste denkbeeld eener expeditie naar het oosten; 't is op den Donau dat ons reserve-leger, met de keizerlijke garde aan het hoofd, is gericht, om van daar tegen Bessarabie te rukken; want het bleek voldoende dat er geene sprake meer was om de eenvoudig verdedigbare stellingen over den Donau te bezetten.

Had men slechts de Russen van die grens willen verwijderen, dat doel zou bereikt zijn geweest door de tegenwoordigheid van Oostenrijk, tusschen hen en de Turken geplaatst. In dat geval behoefde men slechts het status quo te handhaven. Maar als de Franschen op hunne beurt de Pruth, die nieuwe rubicon des Czaars overschrijden, dan zullen zij een gewigtiger meer beslissende daad uitvoeren dan die van Keizer Nikolaas, zij brengen dan in persoon aan Oostenrijk eene sommatie om zich te verklaren en te handelen; want 't is niet mogelijk dat ons leger achter zich vijftig duizend Oostenrijkers laat in een muig of meer gevaarlijke onzijdigheid, terwijl van den anderen kant die vijftig duizend Oostenrijkers niet geheel veilig kunnen zijn tusschen eene mogelijke beweging van Hongarije en de zeer waarschijnlijke eischen van Frankrijk. De onzijdigheid is ditmaal op eene proef gesteld, welke zij niet kan volhouden met die germanische onverschilligheid welke haar tot hietoe gered heeft.

Generaal Coronini kan niet gemakkelijk meer aan de oever van de Pruth blijven, om zijne geleerden te openen voor al de bewegingen der oorlogvoerende mogendheden, en als een eenvoudig getuige aanval en verdediging, inval en vijandigen terugkeer voorbij lichtelaten gaan. Die gesteldheid zou den generaal van den Staat van den eersten rang niet waardig zijn. Zal de Oostenrijksche opperbevelhebber de beweging volgen van het fransche turkisch leger, of zal hij, om te voorkomen dat hij er deel aan neemt, naar Hongarije of de Bukowina teruggevoerd worden? Dat zal men dan weten. Intusschen dwingt de marsch der troepen van Malask Oostenrijk tot handelen en maakt een nieuwen toestand.

Die reserve van Malask, dertig duizend man sterk, zal aan de Donauvorden de veertig duizend Turken van Ismail-pacha vinden; de overige uit Frankrijk gezonden troepen zullen dat operatieleger versterken, terwijl een gedeelte er van waarschijnlijk als tweede reserve te Konstantinopel zal blijven, om de verliezen hetzij in de Krim of in Bessarabie aan te vullen.

Ziedaar alzoo de groote gebeurtenissen welke op handen zijn, en nu niet aan de poorten van Azië, maar aan die van Duitschland in ons Helling die te gelijk het land Polen en Hongarije raakt. De oorlog in de Krim zou als een verre kruistocht kunnen worden beschouwd, met den rug naar Europa en met het aangezicht slechts naar het Oosten gekeerd; de nieuwe oorlog integendeel staat tegenover Duitschland en zijne meest kwetsbare deelen. De voetstappen van al onze soldaten zullen te midden van Europa klinken. Die expeditie moet met snelheid worden uitgevoerd; want bij den aanvang van den herfst worden de uitgestrekte vlakten van Bessarabie door de geweldige en gestadige regens in moeras en vijvers herschapen.

Die provincie, het laagste gedeelte van het oude Moldavie is in het fraaie seizoen een groote weide, doorsneden van meeren, waarvan de veelvuldige rietbosschen den gezigter lijn bepalen. Het is de gelijk land kan zelfs in zijn vruchtbaarst jaargetijde niet lang door een leger bezet worden; het levert een heerlijken oogst van graan en voeder, maar weinige bescherming tegen de hitte, welke op de overstromingen des winters volgt, een contrast dat trouwens zijn buitengewone vruchtbaarheid verklaart. Maar zoodra de herfst is gekomen wordt het volkomen ongenaakbaar, de rivieren treden uit hare beddingen en vereenigen hare wateren, en de landbeden zijn in hunne dorpen verschanst, die niet talrijk en weinig bevolkt zijn. Bessarabie telt niet meer dan 200,000 zielen. Ook de

volken die elkander het eigendom van Bessarabie betwisten sedert de Seyten en de Romeinen tot aan de Turken, ledigden er hunne twisten door snelle invallen.

In het vooruitzicht van dien, sedert eenige maanden door de proklamatie van Napoleon III aan het leger van Sebastopol aangekondigde inval, hebben de Russen, gelijk men weet, zich in hunne vestingen teruggetrokken; Kichenoff, Bender en Chotim schijnen de basis hunner verdediging te zullen zijn. De belegering der vestingen, mogt men ze ondernemen, schijnt geen onoverkomelijke moeilijkheden aan te bieden. Maar men moet niet uit het oog verliezen, dat er slechts drie volle maanden overblijven, om in een land operatiën te doen, dat bereids in September in een moeras herschapen wordt.

— De *Moniteur* meldt, dat Carobert door den keizer benoemd is tot grootkruis van het legioen van eer. Het blad zegt voorts, dat de voltigeurs zich bij het gevecht op 2 dezer in de Krim, de bewondering van de beide legers waardig maakten.

Lord Cowley heeft den keizer heden de maires voorgesteld van eenige der voornaamste Engelsche steden.

— Uit de dagbladen van Konstantinopel van 10 dezer, met de *Carmel* medegebragt, blijkt, dat den 8sten tusschen de Russen aan den eene en de Turken en Egyptenaren aan den anderen kant, te Balaklava een scherp gevecht heeft plaats gehad, waarin de Turksche troepen gedurende elf uren met bewonderenswaardigen moed hebben gestreden, tot dat eene afdeeling der geallieerden op het slagveld verscheen en den strijd besliste. Berigten van den 12den uit de Krim, over Berlijn ontvangen, en uit Varna van 17 dezer, maken van dit gevecht echter hoegenaamd geen gewag, zoodat de beweerde overwinning, welligt tot een van die onbeduidende schermutselingen moet teruggebragt worden, zoo als ze daar dagelijks voorvallen.

— In de circulaire door graaf Nesselrode verzonden en sprekende over de Weener konferentie merkt men het volgende op:

„In den aanvang van dit jaar werd door de gevolmagtigden der Westersche mogendheden verklaard dat de regeling van het derde waarborgpunt al te zeer van den loop der krijgsgeschiedenissen afhankelijk was om reeds nu in de hooldzaak vastgesteld te kunnen worden. De eigenlijke zin dezer verklaring werd blijkbaar door het geen in Frankrijk en Engeland openlijk gezegd werd, zij doelde op de verwoesting van Sebastopol; en het lijkt geen twijfel dat, naar de berekening der kabinetten van Londen en Parijs, de krijgsoperatiën die in de Krim gelijktijdig met de onderhandelingen te Weenen voortgezet werden, invloed op de besluiten der konferentie moesten hebben.

„Doch toen de konferentie haar zittingen opende, was de verwachting, welke in die verklaring doorstraalde, door de gebeurtenissen niet geregtvaardigt geworden. Sebastopol is dan ook in de handelingen der konferentie zelfs niet genoemd. Dit stilzwijgen heeft Rusland te danken aan den heldhaftigen weerstand zijner dappere veldheeren, officieren, zeelieden en soldaten. Hun zelfopofferende moed is van al de middelen van onderhandeling het meest afdoende geweest. Het keizerlijke kabinet staat dat feit met innige blijdschap; met het oog op hetzelfde hebben onze tegenpartijders aan hunne voorstellen een anderen vorm gegeven en ze in eene andere taal te berde gebragt.

„Dat is de loop der onderhandelingen tot den 8 April. Daaruit blijkt duidelijk, door welke bedoelingen het keizerlijke kabinet bij ieder van de behandelde vraagpunten geleid werd. Wij zullen die punten beknopt opsommen.

„Het eerste was eene vraag van politieke naijver. De Keizer heeft hetzelfde uit een hooger oogpunt beschouwd en daarbij alleen het oog gericht op het welzijn der Donauvorstendommen, wier welvaart Rusland beloofd heeft te zullen voorstaan. Het heeft deze belofte gehouden en zal ze verder weten gegaand te doen.

„Het tweede punt stond in verband met de algemeene belangen des handels. Het is door den Keizer zoo behandeld als voor de handelsvrijheid van alle volken wenschelijk was.

„Het derde punt betrof niet alleen het algemeen evenwigt, maar ook Ruslands eer en waardigheid. Zoo is het door onzen doorluchtigen meester beoordeeld, en zijne beslissing zal door het nationaal gevoel van ons gansche land beaamd worden.

„Het vierde punt was voor de vrienden der godsdienstvrijheid, der beschaving en der maatschappelijke orde voor de geheele Christenheid van belang, het moet ons oordeels te eeniger tijd bovenaan staan in een algemeen vredesverdrag, hetwelk waardig zal zijn om de naamteekening van al de Souvereinen van Europa te voeren. Doch Frankrijks en Englands gevolmagtigden hebben dit vraagstuk van godsdienstig belang zelfs niet in overweging willen nemen, zolang het betrekkelijk de scheepvaart op de Zwarte zee niet geregeld was.

„Dit overzicht zal aan het onpartijig oordeel der bevriende mogendheden toonen dat Rusland geene moeite gespaard heeft om het welzijn der vredesonderhandelingen te verzekeren. Daarvoor zal de Keizer met volhardende en vastberaden zorg werkzaam zijn, wanneer Gods Voorzie-

nigheid de oogen opent aan de kabinetten wier vijandige gezindheid Zijne Majesteit noopt om de eer en de veiligheid van zijn land met de wapenen te verdedigen.

— De jongste tijdingen uit Italië behelzen weder eenige feiten, uit welke opgemerkt wordt, dat de aanhangers van Mazzini van de verwijdering der Oostersche troepen gebruik maken tot nieuwe woelingen, voor alsnog alleen met het doel om de revolutionnaire denkbeelden en verwachtingen onder de bevolking levendig te houden. In een dorp van den Kerkelijken Staat, Rocca di Papa, nabij Rome gelegen, is in de eerste dagen dezer maand, naar aanleiding van een onbeduidend geschil met pausselijke ambtenaren, de republikeinsche regeringsvorm ingevoerd; doch deze republiek is, na slechts vijf uren bestaan te hebben, door eenige gendarmes omvergeworpen.

— De *St. Louis Intelligencer* deelt een artikel mede, waarin een vol vertrouwen aan den dag wordt gelegd nopens het bestaan van overvloedige goudlagen aan den oorsprong van de Arkansas rivier.

Met het stoomschip *Star of the West* zijn berigten ontvangen uit Californië. Volgens deze liet het stedelijk beheer van San Francisco veel te wenschen over. Hoewel de mijnen bij voortdurend veel opleverden, waren de handelszaken niet veel verbeterd.

Uit Havana wordt gemeld, dat de opheffing der blokade op 1 dezer te gemoet werd gezien. De wraakzucht van den kapitein-generaal Concha jegens de nagedachtenis van den ter dood gebragten Ramon Pinto ging zelfs zoo verre, dat hij het verzoek van zijne verwanten, om diens laatste overblijfselen op zekere plaats te begraven, van de hand gewezen heeft.

De correspondent van den *New Orleans Bee* te Mexico schrijft aan dat blad, dat Santa Anna zeer ernstig ziek was, zoodat men zijn dood te gemoet kon zien. Er was een getucht in omloop, dat deze en zijn kabinet genegen waren om Beneden-Californië te verkoopen, indien zij daarvoor de som van 40,000,000 dollars konden krijgen. Aan alle schepen, die op de eilanden der Mexicaansche republiek guano laadden, was het verboden om op de vogels te schieten, op verbeurte eener boete van 50 dollars bij elke overtreding. — Eene nieuwe brug, over de Pasaio rivier aangelegd, is op het feest eener proef ingestort. Van de 30 personen, die zich bij deze gelegenheid daarop bevonden, zijn de meesten in het water gevallen en velen verdronken.

Uit Nicaragua wordt gemeld, dat de generaal Coral tot president dier republiek was gekozen; deze betrekking zou hij echter niet onmiddellijk aanvaarden. De revolutionairen hielden Leon nog bezet, en men dacht, dat kolonel Walker spoedig met troepen zou aankomen, ten einde Castillon te hulp te komen. Het kongres is den 9 April bijeengekomen. De nieuwe gevolmagtigde der Vereenigde Staten, kolonel Wheeler, was aldaar aangekomen en had den president zijne geloofsbrieven overhandigd.

STADSNIEUWS.

In de 226ste Staats-Lotarij zijn in de 4e Klasse bij de 2e Trekking prijzen van f 1000 of daarboven te beurt gevallen aan No. 3015, 10036 en 10596 ieder f 1000.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 22 Mei.
BEVALLEN (18 Mei): E. Suur, geb. van Kruissen, D.
OVERLEDEN (15 Mei): Mr. F. H. van de Kop, 71 j.
(16 Mei): H. Sem, 70 j. — (17 Mei): G. de Vries, 60 j.
B. Landgraaff.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINDENGEKOMEN.
TEXEL, 21 Mei. Petrus, Louise Christine, Surinam.
HELVOET, 21 Mei. Janzen, J. r., Brouwershaven, Banjoewangie, v. Brouwershaven. Teukel, Weltevreeden, id., l. v. M.

GEPRAAIDE SCHEPEN.

Den 13 Maart, op 31° 52' Z Br., 38° 13' O. L. Hendrika, kapt. J. T. Verschuur, v. Banjoewangie n. Rotterdam.
Den 10 Mei, op 49° 35' N. Br., 8° 35' W. L. Twee Gebroeders, kapt. E. J. Branbergen, v. Cetta n. Amsterdam.
Kapt. L. C. Peters, van Suriname in Texel binnenv. rep. porteeft gepraaid te hebben: Den 19 Mei, op de hoogte van Bouwes: Hendrina, kapt. C. M. Pompe, v. Banjoew. n. Rott.

CARGALIJSTEN.

AMSTERDAM.
BATAVIA, Admiraal Tromp, J. van Tubergen: 3545 b. Koffij, 2918 kann. Suiker, 1 partij Sapanhout, 778 sch. Tin, 3242 boss. Bindrottingen, N. H. M.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 22 Mei in lading naar:
Keulen Th. Weemers, Colla No. 2.
„ H. S. Wilson, Rijn en Amstel.
Duisburg A. Deinum, Marou, 153, 410, 415, 420, 425, 430, 435, 440, 445, 450, 455, 460, 465, 470, 475, 480, 485, 490, 495, 500, 505, 510, 515, 520, 525, 530, 535, 540, 545, 550, 555, 560, 565, 570, 575, 580, 585, 590, 595, 600, 605, 610, 615, 620, 625, 630, 635, 640, 645, 650, 655, 660, 665, 670, 675, 680, 685, 690, 695, 700, 705, 710, 715, 720, 725, 730, 735, 740, 745, 750, 755, 760, 765, 770, 775, 780, 785, 790, 795, 800, 805, 810, 815, 820, 825, 830, 835, 840, 845, 850, 855, 860, 865, 870, 875, 880, 885, 890, 895, 900, 905, 910, 915, 920, 925, 930, 935, 940, 945, 950, 955, 960, 965, 970, 975, 980, 985, 990, 995, 1000.
Mainburg J. M. Kimpel, de Harmonie.
Ludwig 1. Manh, N. Schneckenberger, de Rijn.
Urdingen R. van Santen, Vronh.
Dusseldorp & Neus F. W. Meeuwse, Rijn.

Te Amsterdam bij C. L. van Nieuwenburg, Drukker en Uitgever